

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Žalosten položaj slovenskih ekonomov.

Obupni klic „kmečki stan propada“ postaja vedno večji. Starokopitnost večine naših kmetovalcev povpešuje propad našega kmetijstva. Dasiravno se naši gg. potovalni učitelji in drugi strokovnjaki kmetijske vede mnogo trudijo v prosepah kmetijstva, je premnogokrat zastoj ves njihov trud. Ko bi bili ti vedno v enem in istem kraju ter drezali in drezali k napredku dotične kmetovalce, bi se mogoče dalo kaj doseči; toda potovalni učitelj mora iz kraja v kraj ter poučevati cele kraje. Popolnoma razvidno je iz tega, da mu je mogoče priti v posamezen kraj le parkrat v letu. — Zato je pa takorekoč naloga ekonomov, razširiti svoj delokrog vsaj v okolici, kjer prebivajo, in sicer v besedi in dejanju. Njih sveta naloga bi morala biti, domače gospodarstvo urediti primerno domačim razmeram in zahtevam dandanašnjega časa, da bi imeli okolščani pred nosom napredno kmetijo. Vse hvalevredna bi bila tudi upeljava poučnih shodov (n. pr. vsako nedeljo ali vsaj vsak mesec enkrat), kjer bi gospodarje vsemah z besedo za umno kmetijstvo.

Ampak baš slovenski ekonom nima tukaj z rožicami postlane poti, temveč porastena mu je z bodečim trnjem katerega izruti je skoraj nemogoče. Koliko sedanjih ekonomov je že za časa šolanja v kmetijski šoli delalo načrte o ureditvi domačega gospodarstva, nadalje o razširjanju svojega delovanja na svojo okolico teoretično kakor praktično v zboljšanje gmotnih razmer; trdna in neomahljiva volja naprednega kmetijskega duha je napolnjevala takrat njih srce. Vrnivši se pa

iz kmetijske šole v svojo domovino, hoče vsak predvsem doma začeti uzorno gospodariti; a ravno takaj se mu zapre že pot tudi do nadaljnjega delovanja. Zakaj? Oče je starokopiten, in s tem bodi povedano vse! V šolo se je podal sin vsled lastne volje, ali zaradi prigovarjanja kakega sorodnika ali prijatelja, a navadno v obeh slučajih proti očetovi volji. V očetu vlada misel: kakor je njemu zadostovalo, kar se je naučil od očeta, tako bo tudi sinu. Pozna se mu pač, da ne razume časa, v katerem živimo dandanes. — Vsled tega mora ostati doma vse pri starem.

Take razmere pripravijo sina do tega, da zamre v njem napredni duh, ali pa da pobere šila in kopita in gre po svetu s trebuhom za kruhom. Vse blage misli, ki bi znale donašati obilega sadu, so s tem pokopane. Sin raje kot bi se klanjal očetovi starokopitnosti, zapusti njegov dom, ostavi svojo domovino, gre na tuje, gre v ekonomično službo na kako veleposestvo ali graščino. Kriv tega velikega koraka, ki ga je napravil, je njegov oče, ki je škodoval sebi, pa tudi drugim, katerim bi sicer lahko sin s svojim vzgledom veliko koristil. Kdor pozna nekoliko širje slovenski svet, znal bi nam povedati takih slučajev prav mnogo. Koliko najboljših moči je našemu kmetijstvu na tak način nekako ukradenih? A zanje se ne zmeni nikdo. Pa tudi oni nimajo več veselja se sploh kdaj vrniti v svojo domovino. Slovenski zemlji, slovenskemu narodu odmrjo ter postanejo premnogokrat celo naši narodni nasprotniki.

Recimo pa, da ima ekonom proste roke na domačem posestvu, ali pa da postane samostojen gospodar; takrat ima pa napram okoliščanom hudo trnjevo pot. Če tudi uredi svoje gospodarstvo

uzorno in dela na njem, kot se zahteva od naprednega kmeta, četudi sosedje vidijo, da njemu vsako delo mnogo obilnejše povrne trud, ker ga opravlja pravilno in pravočasno ter imajo torej jasne dokaze, da oni ne gospodarijo prav, vendar vsled nekake nezaupnosti do njega delajo po starem kopitu. Kmetje svojemu domačinu ne zaupajo, to, kar vidijo pri njem, se jim ne daje, če jih hoče poučevati, porečt se nisi bo tak kmet iz knjige itd. Takim in enakih pozdravov vjame vse polno. Da ga morajo strašno „navduševati“ za delovanje v prosepah kmetijstva, je pač menda popolnoma razumljivo.

Dandanes živimo v dobi napredka; vsi stanovi napredujejo, hoteč si na ta način izboljšati svoje gmotno stanje. Ne mislimo pa, da tudi kmečki stan ne napreduje. Kmečki stan napreduje, seveda ne, oziroma izjemno pri nas, ampak po drugih, takozvanih naprednih krajih, n. pr. v Švici, Franciji i. t. d. Slovensko kmetijstvo, kje si še za temi naprednimi kraji? Koliko let bode še preteklo, predno bodo slovenski kmetje komaj začeli hoditi po poti napredka; in koliko let bo še treba do tega, da se bomo lahko merili s Švico in tej enakimi kraji? Marsikatera kmetija bo še prej vsled gospodarjeve starokopitnosti sfrčala v zrak.

Slovenski kmetje! Sedanji čas odločno zahteva, da napredujemo. Starokopitnost privede nas do gotovega propada, iz katerega nas ne morejo rešiti bodoče še tako ugodne državne in deželne olajšave. Zato se dvignimo še o pravem času v „samopomoči!“ V samopomoči je edina in gotova rešitev kmečkega stanu. Poslušajmo glas potovalnih učiteljev, ekonomov in drugih naprednih gospodarjev! Posebno z ve-

seljem bodo delali v svoji okolici naši ekonom, ako jih ne bo pri tem ovirala znana starokopitnost. Naša zemlja ima še v sebi mnogo zakladov, katere dvignemo z umnim in nemornim obdelovanjem.

V skromnih besedah sem začrtal žalostne razmere naših ekonomov. Nadalje sem pozival slovenske kmetovalce na samopomoč. Beseda „samopomoč“ vodi nekako geslo umnega gospodarstva. Želim in upam, da bodo vnele te besede vsaj nekatere naše kmetovalce za gospodarski napredek. Napredek kmetijstva, osvoboja kmečkega stana in s tem vsega slovenskega naroda nam bodi sveti cilj!

Hrvatska volilna koalicija in njeni nasprotniki.

Zagreb, 22. prosinca 1806.

☛ Za pomladno volilno borbo so se združile „Hrvatska napredna stranka“, „Hrvatska stranka prava“, „Soc. dem. stranka“, „Srbska radikalna“ in „Srbska samostalna stranka“ v volilno koalicijo, da se združene lažje upro silii narodne more — vsemogočemu mazaronstvu.

To je solidna organizacija dobrih za dobro, in zato so se hitro zbrali neprijatelji. — A niso ti neprijatelji, ki sestojijo iz mazaronske stranke, frankovske čiste stranke prava, Radičeve ljudske stranke, in Furtimašev okoli „Hrvatstva“ toliko resni borci, da bi si upali jasno in odkrito stopiti v boj zoper koalicijo. Tudi tokrat so se vrgli na polje intrige, ker je to polje še edino, na katerem vspevajo. — Mazaroni niso ničesar direktno storili proti koaliciji. Pa zakaj tudi? Saj imajo svoje verne sluga Frankovce in Furtimaše, in svojim gosém bodo že vedeli poslužiti.

LISTEK.

Radikalci.

(Beseda o knjižici radikalnega dijaštva „Iz naroda za narod“.)

(Konec)

„Mi ne rabimo nobenih varuhov, želimo pa si prijateljev!“ zaklicali so ob otvoritvi shoda slovenskemu razumništvu v pozdrav. Naš sestanek je sestanek dela.“

Take samozavesti že dolgo nismo slišali in zlasti od mladine ne. Pa kakor je moral dr. Tuma, ki je prišel „tesnim srcem“ na shod, „ker mu je izkušnja podala do sedaj samo bridka razočaranja“, ob koncu shoda izraziti svoje veselo razočaranje z Ibsenom: „mladina je povračilo“, tako mine vsakega prijatelja mladine po prečitanju te knjižice prvotna skeptičnost in jo nadomesti tisto čuvstvo, ki se pojavja v človeku le ob nečem nepričakovanem.

„Predvsem slovesna manifestacija za slovensko vsenčilišče. Ne da se sicer za to našo zahtevo še kaj novega navesti, kar ne bi že bilo v „Zborniku“, vendar pa moram reči, da je tudi v tej točki utemeljevatelj g. Ciril Premrl bil prvi, ki je tako krepko in opravičeno poudarjal, koliko ovir še imamo odpraviti sami. „Kdor dela za slovenske ljudske in srednje šole, ta dela tudi za slovensko vsenčilišče.“

Izpopolnitev ljubljanske licealne knjižice — gotovo bi bila za to lahko mnogo dosegla slovenska delegacija pod Körberjevo, prav glede podpor v kulturne namene zelo razkošno vlado; pa kdo bi se za tako „nepopularno“ stvar zanimal. (Našel pa se je slovenski poslanec, ki je v državnem zboru branil cerkvene dogme, kakor da bi Slovenci kar ničesar drugega ne imeli opraviti; seveda, „saj bi baje ne bilo nič hudega, če prenehamo biti Slovenci, da ostane le katoličani!“ Opomba stavca.)

Iz teoretskih predavanj Roštoharja (etično vprašanje), Žerjava (kulturno vprašanje), Ušlakanja (narodnostno vprašanje) ter velezanimivih izvajanj Grošlja se nam razkriva filozofično svetovno naziranje radikalcev, in kakor je edino od moderno naobrazženih ljudi pričakovati, je to skupno naziranje zgolj izkustveno. Vera jim je po svojem bistvu osebna zadeva posameznika.

Le žal, da nam ta predavanja v svoji lapidarni kratkosti podajajo skoro le znanstvene konkluzije, do katerih popolnega razumevanja vodi dolga pot temeljite predizobrazbe, in da ne bodo radi tega mnogim čitateljem povsem umljiva. O teoretičnem delu še name ravam spregovoriti svoj čas na drugem mestu; za sedaj morem le svetovati, da se ta del naj ne čita površno, ampak z globokim preudarkom in večkrat.

Velik del knjižnice polnijo specifično dijaška predavanja. Zlasti naša inteligenca naj študira tu podatke

o življenju, bednem življenju večine našega dijaštva in naj pride do spoznanja, da je podpiranje dijaštva najboljša investicija narodnega kapitala.

Prvikrat čitam tudi tu preumesten in z statistiko podprt razgovor o ekonomični izbiri stanu. „So tudi oziri na narod“ poleg veselja in praktičnih ozirnov!

Vprašanju o ljudski izobrazbi, tej kardinalni točki narodno-radikalnega programa, je posvečenih več krasnih in globokih predavanj, iz katerih se vidi, da tu ne gre za fraze brez realnosti, ampak da se je res dijaštvo z vso vnemo in resnobo poprijelo tozadavnega dela. Prvo je seveda, da je dijaštvo samo dovolj izobraženo, drugo, da je zbralo prava sredstva v dosego namena.

O prvi nalogi razpravlja poleg drugih g. Albert Kramar v duhovitem referatu „O nalogah naših akademskih društev“ o sredstvih Breznik „Ljudsko knjižništvo“

Frank je dobil nalogo, da napravi nered v vrstah socijalne demokracije, da jo odvrne od združitve z meščanskimi strankami. Furtimaši pa so dobili nalogo, da iztrgajo „Hrvatsko stranko prava“ iz kroga koalicije.

Zato so jedva pričakali naši čisti Hrvati zborovanja socijalistov. Na njem je treba izzvati burjo nezaupanja do vodstva stranke, npropastiti vodje Korača in Bugšega in tako izposlovati oddeljenje soc. demokracije od volilne koalicije. Čisti bratje pa so se pri tem zmotili v računih, ker, četudi so na zborovanju interpelirali „mlajši“ socijalisti zaradi združenja stranke z meščanskimi strankami, se je izrazilo vendar vodstvu popolno zaupanje, in soc. demokr. stranka je ostala v koaliciji.

Vsa jeza „Hrv. prava“ po zboru ni spremenila na stvari ničesar, koalicija je ostala popolna, in Frankovci so se poskrili.

In medtem ko so tako poslovali „čisti“, ne mirujejo tudi Furtimaši, in neprestano ponujajo roko v pomirjenje „hrv. stranki prava“. Dannadan lete iz njihovega „Hrvatstva“ nauki „hrvatski stranki prava“, naj se za boga ogiblje društva naprednjaškega, ker to ne bo dobro, naj raje pristopi k njim, in sveceništvo ji bode za časa volilne borbe mnogo koristilo. Če pa ostane „hrvatski stranka prava“ v krogu koalicije, kjer ji ni mesta, naj računna na gotovo prokletstvo in večno neprijateljstvo Furtimašev.

„Hrvatska stranka prava“ stopi s 1. aprilom v javnost s svojim glasilom „Hrvatska država“ in širijo se glasovi, da bo prevzel ta list tudi ves inventar Hrvatstva.

Brata Radića naročata seljakom, naj rajši glasujejo za Frankovca nego za enega iz koalicije, a kdor ve, kaj so Frankovci, bo razumel to naročilo.

Tako se mažaronom ni treba brigati za uspehe, ker za nje dela nezdrvena — oporbá.

Svetovno-politični pregled.

— **Državni zbor** se snide, kakor poročajo, jutri, dne 30. t. m., in bo najprvo obravnaval prašanje o izboljšanju plače državnim uradnikom.

— **Ogrski dogodki.** Zadnje dni je cela ogrska javnost napeto pričakovala, kak izid in kake posledice bode imel razgovor ogrskega politika grofa Andrassija s cesarjem. Šlo se je za to, da na podlagi gotovih točk, ki bi bili za obe strani sprejemljivi, prevzame Košutova koalicija vlado. Andrassy je predložil cesarju svoj načrt, v katerem koalicija v svojih zahtevah nekoliko popušča. Ravnokar izvemo, da za cesarja nekateri pogoji niso bili vsprejemljivi, da je predlagal

in razgovor „Ferijalna akademična društva“. Naj bi ne bilo dijaka, pa tudi ne izobraženca sploh, ki ni čital Kramarjeve razprave. Mnogim napačnim in čestokrat navnim nazorom o naših akademičnih društvih in njihovih nalogah bo konec, pa tudi tiste krive informacije, ki se širijo zlasti z ozirom na narodno-radikalna akademična društva, bodo nemogoče. Kramarjeva razprava in sploh vse poročilo o tržaškem zborovanju nam daje merilo, kaj moremo in kaj moramo pričakovati od akademikov in akademičnih društev. Vprašati nam bo v bodoče naše akademike ob prihodu v domovino, koliko so se trudili približevati se temu idealu, in po tej meri bo določiti „sijajnost“ sprejema, ne pa po številu let obstanka kakega društva!

Političen del knjižice, ki vsebuje govor dr. Ravniharja „O slovenskem šolstvu“ in dr. Smodlaka „Trst in

Andrassijni svoje pogoje, ki jih pa koalicija ne sprejme. In tako je po dolgem času nestrpnega pričakovanja zopet ogrska in vsa avstrijska javnost bogatejša za eno razočaranje.

— **Carinska vojska med Srbijo in Avstrijo.** Tudi Srbija je počela s carinskim bojem. Kontrolne določbe se strogo izvršujejo in je s tem jako utežkočen uvoz blaga. Vendar izjavlja srbska vlada, da hoče, dasi je Avstrija prelomila določbe carinske pogodbe, ostati do 1. marca, dokler je pogodba veljavna, v tem boju pravična in lojalna. — Dne 27. t. m. je bil v Belgradu velik shod srbskih trgovcev; bilo jih je navzočih nad 8000. Vladi se je izreklo popolno zaupanje in carinska zveza z Bolgarijo se je odobrila. Tudi bolgarski trgovci so se izrekli solidarnim s srbskimi, in pride prihodnje dni odposlanstvo bolgarskih trgovcev v Belgrad.

— **Srbska vlada** je poslala v Sofijo na Bolgarsko dva odposlanca, da se sklene med Srbijo in Bolgarsko železniška pogodba.

— **Ruski dogodki.** Guverner v Rigi je objavil po lepakih, da se bodo v bodoče politični štrajki kaznovali izredno strogo. Delavce se bo kaznovalo na dan z 100 rubljev; železnižarjem do pet rubljev; železnižarskim službencem in izvoščekom do pet, kazen 500 rubljev, oziroma 3 mesece policijskega zapora. Uredniki in izdajatelji, ki ne izdajajo časopisov, trgovci, ki zapirajo svoje trgovine, in osebe, ki hujskajo na štrajk, bodo kaznovani z globo 3000 rubljev, oziroma 3 meseci ječe. — Ministrski svet je po daljšem posvetovanju sklenil, da smejo državni uradniki pripadati vsaki stranki razen prekučuški. Tudi se jim ne sme omejiti delovanje pri in po društvih. Samo načelniki lokalnih in osrednjih oblasti ne morejo biti predsedniki niti odborov strankarskih in političnih društev. — V okraju Tiraspol je izbruhnila kmetska vstaja. Pri nekem spopadu s kozaki je bilo ustreljenih 18 kmetov. Vstaja se širi v sosednje okraje. — V Odesi sami so dobili v upravi zopet nadvlado reakcionarji. Vsi voditelji reformnega gibanja so zaprti ter pridejo pred vojno sodišče.

— **Volitve na Angleškem.** Po dosedanjih poročilih je izvoljenih doslej 370 liberalcev, 41 zastopnikov delavske stranke, 83 nacionalistov in 149 unijonistov. Tudi ministra Haldan in Asquith sta zopet voljena.

— **Maročanska konferenca,** ki se je vršila doslej v popolnem soglasju odposlancev, razpravlja sedaj davčno vprašanje. Maročanski odposlanci so vložili glede te točke poseben predlog.

Dalmacija“ ter odlomke nagovorov iz komerza, je velezanimiv in vreden največje pozornosti, vendar presega namen teh vrstic, da bi se bavil z njim. Skleпам torej: Poleg krasno urejevanega glasila narodno-radikalnega dijaštva, „Omladine“, ima knjižica „Iz naroda za narod“ nalogo, da seznanjajo slovensko javnost z radikalnim gibanjem. Naj si ne prisvaja nikdo sodbe o njem, kdor je ni čital. In kdor jo je prečital s tisto pazljivostjo, ki jo zahteva vsak pojav naše mladine, in mu še ni bila minila vsa ljubezen do mladih vzorov, bo rad pritrtil Grosšljevimi besedam:

„Iz idealnega dijaka je nastalo idealno dijaštvo, porodila se je narodno-radikalna struja, ... vrlo disciplinirana četa, klanjajoč se idealom in etičkim načelom, ki jih je za vodnika in čuvaja vstvarila sebi in potomcem!“

„Naj se množi in razvija!“

— u.

— **Zaroka španskega kralja Alfonso z princesinjo Eno Batenberško** se je zvršila te dni. Le težko se je princesinja dala pregovoriti, da je prestopila h katoličanstvu. Izrazila je željo, naj bi se vsaj njene hčere vzgajale v protestantski veri. A papež je izjavil, da pod temi pogoji ne prizna veljavnosti zakona. Nato je popolnoma odnehala.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Celjski Sokol** naznanja svojim članom, da bo od torka 30. t. m. naprej zopet redna telovadba, obenem pa ponovno opozarja vse one člane, ki se nameravajo vdeležiti zleta v Zagreb, da prihajajo k redovnim in prostim vajam v torkih zvečer v veliko dvorano „Narodnega doma“ v Celju.

— **V soboto, dne 3. februarja, vse v „Skalno klet!“** Kar čuti v sebi svežost in čilost, kar se more dvigati pete, kar se rado veseli, kar rado poslušá lepe zvoke godbe — vse na plesni venček „Slovenskega delavskega podpornega društva“, ki se začne ob 8. uri zvečer. — Odboru se je posrečilo dobiti „Šoštanjnsko narodno godbo“ in bo gotovo vsakdo že ob znanih čarobnih zvokih te godbe imel izreden užitek. Tudi vstopnina je tako nizka, da bi bilo uprav sramotno, če bi ne šlo vse, kar se slovenskega giblje v Celju, dne 3. februarja ob 8. uri zvečer v „Skalno klet!“

— **Celjski porotniki** za prvo porotno zasedanje, ki se začne dne 12. febr. t. l., so sledeči: Glavni porotniki: Robert Graselli, trg. v Gorici pri Slivnici; Janez Friedl, posestnik, Slovenjgradec; Hen. Strohmaier, urar, Celje; Ant. Krichbaum, trgovec, Oplotnica; dr. K. Leuschner, oskrbnik, Brežice; Fr. Vuga, trgovec, Grobelno; Mart. Jug, trgovec, Sv. Peter pod Sv. gor.; Ant. Koplá, sedlar, Celje; dr. Oto Knappitsch, odv. konc. Slovenjgradec; Rajmund Jahlin, trgovec, Straža; Ernest Kos, trgovec, Podsreda; Jožef Kuder, posestnik, Gotovlje; Jož. Matič, trgovec, Celje; Andr. Stegenšek, posest., Tevče; Jožef Jarmer, lesotrzec, Celje; Ferd. Roš, obč. pred., Št. Lenart; Matija Kos, posestnik, Oplotnica; Adolf Orel, trgovec, Šoštanj; Ivan Rebek, ključavničarski mojster, Celje; Karol Zabukošek, hišni posestnik, Celje; Hugo Detiček, trgovec, Konjice; Matej Preskar, trgovec, Rajhenburg; Franc Vogrinc, posestnik, Bukošek; Janez Schmidhofer, gostilničar, Mislinje; Ant. Umek, trgovec, Brežice; J. Lahovnik, posestnik, Konovin; J. Pokorni, trgovec, Zreče; Frank Kene, posestnik, Piršenbreg; Leopold Vodušek, trg., Vitanje; K. Teppi, trgovec, Celje; Valent. Fischer, posestnik, Šmartno pri Slovenjgradcu; Fr. Possek, graščak, Pogled; Fr. Friedrich, veleposestnik, Kazaze; Boštjan Selinšek, hišni posestnik, Celje; Ig. Fludernik, gostilničar, Ljubno; dr. A. Mraňlag, notar, Laško. Nadomestni porotniki: Jož. Koštomaj, gostilničar, Celje; Ant. Lednik, posest., Lokrovica; K. Mörtl, sladčičar, Celje; Robert Zanger, trg., Celje; K. Ferjen, trg., Celje; dr. J. Serbec, odvetnik, Celje; Anton Cilenšek, posest., Podlog; Martin Male, posestnik, Zg. Hudinje; Franc Hausbam, hišni posestnik, Celje.

— **Blagodušen dar.** Velečastiti g. Jurij Šelih, župnik pri Sv. Kungoti na Pahorju, je poslal „Podpornemu društvu organistov“ 100 K kot novoletno darilo. Preblagemu dobrotniku se vodstvo tega društva, ginjeno tolike darežljivosti, najsrčneje zahvaljuje in mu kliče: Bog povrni tisočero!

Karol Bervar, Fr. Klančnik, predsednik, tajnik

— **Doma na oltar.** O priliki licitacije Reherčnikovega gozda so veseli licitantje pri „Francinu“, v Paški vasi zložili za družbo sv. Cirila in Metoda 7 K. Bog plati in daj mnogo posnemovalcev!

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle občine Paka (pol. okr. Konjice), Ruše (pol. okr. Maribor), Sv. Peter niže Maribora (pol. okr. Maribor), Žalec (pol. okr. Celje), Solčava (pol. okr. Celje), Sv. Rupert nad Laškim (pol. okr. Celje), Sv. Kunigunda (pol. okr. Konjice).

— **Hrastnik.** Štrajk traja dalje in dalje, ponekod že zmanjkuje delavcem hrane, pričakovati je torej še hudega, kajti, dasi bi mnogi šli radi na delo, jim brani to ponos kakor stanovsko soglasje. Do sedaj je tu 22 orožnikov (Gornje-Štajercev), v Trbovljah nad 100, a danes, dne 28. t. m. je dospela sem stotnija nemškega c. kr. pešpolka št. 27 iz Ljubljene, v Trbovlje pa tri stotnije.

— **Štrajk v Trbovljah.** Štrajk se nadaljuje vzlic veliki revščini, katera vlada v mnogih rudarskih rodbinah. So slučaji, kjer je rodbina od 6—8 otrok, a nobenega živeža in kurjave v tem hudem mrazu. Veliko število pametnejših je izprevidelo, da se rudokopski gospodje ne vdajo, in silijo na delo, toda drugi jim tega ne puste in strazijo rhode v jamo. Da se to prepreči, so prišle danes, t. j. v nedeljo zjutraj s prvim vlakom tri stotnije vojakov Belgijcev št. 27 iz Ljubljane, zandarmerija se je pomnožila na nad 100 mož, tako, da je sedaj blizu 400 mož vojaške sile tukaj. Ena stotnija vojakov se je nastanila tudi v Hrastniku. Danes je ravno obletnica grozne nesreče, ki je zahtevala lani 8 žrtev v jami zadušeni rudarjev. Ljudstvo je silno potrto in razburjeno in hoče danes popoldne demonstrirati iz Vode na trboveljsko pokopališče, ako jim tega ne prepovejo oblasti, kar bi pa imelo še veliko slabejše posledice. Vodje socijalnih demokratov Linharta ni videti nikjer. Jutri t. j. v pondeljek je odločilni dan. Rudokop jim kratkomalo ne dovoli nič. Skoraj polovica delavcev bi rada delala, drugi pa jih siloma zadržujejo. Prišlo bode do burnih prizorov in srečno, če ne bodo pokale puške.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Dne 19. januarja smo imeli volitev županov in sicer sta izvoljena za trško občino velezasluzni ces. svetnik g. dr. Gustav Ipavic za okoliško občino pa dosedanji g. župan Blaž Urleb. Pri volitvi župana okoliške občine so se odborniki cepili v dve stranki (seveda slovenski), eni so volili pravega narodnjaka in praktičnega gospodarja Mihaela Guzeja, ki je pa ostal v manjšini (dobil je 3 glase manj), druga stranka pa je volila dosedanjega g. župana, ki je zmagal s 3 glasi večine. Izvolitve se nikakor ne moremo veseliti; širi se tukaj vest, da so baje nekateri g. odborniki naročeni na „giftno krot“, in zato ni nič kaj čudnega, če se govori, da se je baje predlagalo v občinski seji, naj bi se v IV. raz. tukajšnje ljudske šole apeljal samo nemški pouk. Ne vemo, koliko je na tem resnice, in zato, g. župan, želimo, da nam takoj to stvar pojasnite v kakšnem slovenskem časopisu. Govori se, kako potreben je nemški jezik pri opravkih s sodnijo, davkarijo itd., ter da ni mogoče izhajati brez nemščine, ker so povsod samonemški uradniki. Prašamo vas pa, ali so uradniki tukaj zaradi ljudstva, ali je pa morda ljudstvo tukaj zaradi uradnikov?! — Tudi je okoliški župan dejal: sedaj je pa naša stranka zmagala. Vprašamo vas, kakšna stranka? Povejte nam, kakšen načrt ima vaša stranka? Vaša stranka ima dolžnost, skrbeti za blagostanje naše obširne občine, ne pa.

kakor je to že „Domovina“ poročala, kar se je pri občinski seji predlagalo, namreč popolnoma nemški pouk v IV. razr. Upamo, da se to ne zgodi, vendar pa prosimo vse g. odbornike, ki ste še količkaj zavedni in narodni, da to preprečite. Ohranite nam dobro ime, da ostane še zanaprej „narodni šentjur“. — Vendar je potrebno, da na to obrnemo vso svojo pozornost, da nas ne preseneti kaj slabega. Dobroglede.

— **Okonina v Savinjski dolini.** Tukaj v gornjisavinski dolini je nek gospod, takozvani agent neke nemške zavarovalne družbe. Ta gospod, ki mu ni poštenost Bog ve kako pri srcu, je že marsikaterega pri zavarovanju opeharil. Toraj kmetje in delavci, pozor! Rajši podpirajmo domače zavarovalnice, kakor pa da bi šli takim ljudem na limanice. Gospodu pa svetujemo, naj rajši pošteno pot hodi, če ne, bomo njegovo delovanje na pristojnem mestu označili.

Okoninski, ki vse ve.

— **Hranilnica in posojilnica v Gotovljah,** registrovana zadruga z nemejevano zavezo, sklicuje s tem občni zbor, ki se bode vršil v sredo, dne 7. februarja 1906 ob 9. uri dopoldne v lastni pisarni v Gotovljah s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje računskega zaključka za leto 1905. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 4. Eventualna sprememba pravil in 5. Slučajnosti. Za slučaj, ako bi občni zbor ob 9. uri ne bil sklepčen, se bo vršil ob pol 10. uri istega dne, na istem kraju in z istim dnevnim redom drug občni zbor, kateri bode sklepčen pri vsakem številu navzočih združnikov. Načelstvo.

— **V občini Bezovica,** ki obsega Črešnice in del vojniške župnije, je izvoljen županom narodnjak A. Preložnik, p. d. Rihtar, posestnik in krčmar v Bezovici.

— **Slovenjebistriške novice.** Dne 21. t. m. je sklicala mestna občina shod; kot prvi govornik je nastopil študent Wastian, ki je na dolgo in široko kvasil o volilni reformi, napadal Nemcem toli krivično vlado, ter govoril o razmerju tostranske državne polovice k Ogrski. Končno je obljubil, da bo zastavil vse sile, da dobi Slov. Bistrica nemško šolo. Župan Stiger, ki je še pred tremi leti zagotavljal, da se ne bo nikdar zavzemal za nemško šolo, je svoje nazore že precej spremenil, ter zdaj kar gori za njo. Samo denarja ni pravega, naši svetniki pa imajo tudi reke k sebi obrnjene; pa tolažijo se, da bo že „Schulverein“ priskočil na pomoč. Ko je poslanec Lenko rezal svoje otrobe, je postalo prav zabavno; kar je bilo zrelejših politikov navzočih, so se vidno sramovali tega človeka. Ves čas je pridigval, da imajo Nemci v dež. zboru pretežno večino, ter Slovenci sploh ne pridejo v poštev; hitro za tem pa je začel jadikovati, koliko preglavic jim delajo slovenski poslanci v dež. zboru s svojo obstrukcijo, koliko zahtevajo za Spodnji Štajer, Gornještajercem pa ničesar ne privoščijo. Logično, kaj ne! Končno so sklenili napraviti železnično zvezo med mestom in kolodvorom in hiralnico. Navdušenja ni bilo opaziti nikakega, kajti spoznali so, da se bodo 65% doklade občutno zvišale, če se naj uresničijo vse želje teh rešiteljev nemčurske plohe.

— Čitalnica je v svoji zadnji odborovni seji sklenila opustiti list „Süd-österreichische Stimmen“, ker z ozirom na svojo narodno-radikalno stališče ne more in noge podpirati internacionalna listov; pač dobro pravi rodoljubni duhovnik v „Edinosti“ da je ta list pravcata limonada, ki ni senca v narodnem duhu pisano „Südst. Presse“.

Menda ni zavednega Slovenca, ki bi podpiral ta list. — Dne 11. svečana priredi čitalnica Prešernov večer; pri tej priliki bo govoril profesor dr. Vrstovšek iz Maribora o „Prešernu, iz naroda za narod“. Natančen spored objavimo pravočasno.

— **Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah** si je izvolilo pri svojem rednem občnem zboru dne 21. januarja 1906 sledeči odbor: Jožef Štumberger, predsednik; Ivan Arbajter, podpredsednik; Mirko Kosi, tajnik; Rudolf Kocmut, blagajnik; Vinko Šerona, knjižničar in pevovodja; Konrad Čeh, Anton Štumberger, Franc Jurger in Ivan Fijačko, odborniki; Jurgec Ivan in Franc Šmigov, namestnika. — Obisk občnega zbora je bil tokrat najslabjši. Pričakujemo pa, da se dajo v kratkem vpisati vsi stari udje in sploh tisti, katerim je znana korist tega društva, da pokažejo s tem, da Barbara res povsem napreduje in da vsi farani ne spijo zimskega spanja, temveč marljivo prebirajo dobre časnike in knjige, da si tako za svoje življenje pridobijo mnogo potrebnega in koristnega.

— **Podružnica c. kr. kmetijske družbe pri Sv. Lovrencu n. d. p.** V nedeljo, dne 21. prosinca t. l. se je ustanovila pri Sv. Lovrencu n. d. p. podružnica c. kr. kmetijske družbe in sicer za lovrenško, cirkovško, majšpersko in gorsko županijo. — V zadnjem času je opazovati na Spodnjem Štajerskem vsaj nekaj zanimanja za združenje. Precej novih podružnic kmetijske družbe je že ustanovljenih in upati je, da se jih v kratkem še več ustanovi. Saj je vendar čas, da se tudi slovenski kmet zdrami in si omogoči dobrote tistih ustanov, katere vzdrževati pomagati itak mora. — C. kr. kmetijska družba dobi vsako leto od dežele in države zdatne podpore v denarjih in ta vsota je tekom let velikansko narastla. Slovenski kmet pa je dobil od tega kratkomalo nič, sicer po lastni krivdi, ker ni bil ud te družbe.

V vsakem večjem kraju bi se morala ustanoviti za tamošnji okoliš kmetijska podružnica. Na čelu ji pa naj bodo možje, ki se za napredek gospodarstva zanimajo, ki ne sitijo pri zborovanjih svoje poslušalce samo z visoko letečimi in vse obetajočimi frazami, ampak, ki resnično tudi delujejo za povzdigo kmetijstva. — Obetati si bogve kaj od kmetijske družbe sicer ni treba, a udnina je tako nizka, da je vreden časopis „Gospodarski Glasnik“, katerega dobe udje brezplačno. Čimveč se ustanovi slovenskih podružnic, čimveč bode slovenskih udov, tem lažje bodo tisti lahtovali od kmet. družbe, da uvažuje potrebe slovenskih kmetovalcev, tako n. pr. da ne bode „Gospodarski Glasnik“ samo prevod nemškega glasila „Kmet. družbe“ ampak da bo prinašal samo za Spodnje Štajersko primerne, poučne spise in da bo izhajal ob istem času kakor nemško glasilo. — Nadalje, da se nastavi pri družbi slovenskega jezika več strokovnjak, oziroma tajnik. — Sčasoma se tudi lahko zahteva ustanova popolnoma slovenskega odseka družbe in to tem prej, čim dalje se bode kmetijska družba branila odmeriti slovenskemu jeziku tiste pravice, ki so mu postavno določene. Da je bilo osrednjemu odboru v Gradu do sedaj to deveta briga, smo si sami krivi, saj se čestokrat zgodi, da se pri ustanovnih zborovanjih generalnemu tajniku g. Juvanu na ljubo nemški zapisniki delajo in da se uraduje z družbo nemški. Ali ni to naravnost prokleta hlapčevska ponižnost? In ravno tisti krogi, ki največkrat naglašajo: „poslušajmo se matrinega jezika“, grešijo napram temu geslu. — Kaj je umetneje; „puno rieči,

malo rada“ ali „malo rieči, puno rada“? —k.

— **Občinski odborniki občine Moškanjec** so vrnil vsiljenega jim ptujskega „Štajerca“ nazaj ter pridjali sledeče pismo: „Gospod urednik! Postali ste nam Vaš list. Vračamo ga soglasno, kar kažejo naši podpisi. Občinski odborniki moškanjski so znali do sedaj zmiraj brez pomoči vašega lista čuvati koristi naše občine in to bomo znali storiti tudi mi. Nočemo pa lista, ki je ravno v prejšnji številki napadel in poniževal našo občino, nočemo lista, katerega niso ustanovili kmetje, ampak peki in prodajalci trakov in ki se ne vzdržuje s kmetiskim denarjem ter nima v uredništvu ljudi, ki bi bili kmetje ali razumeli kmetске potrebe, kmetске skrbi in kmetске žalje. Mi nočemo lista, ki razširja neresnične reči o kmetih, kakor o živinskem ravnanju slovenskega kmeta s svojim sinom v Framu. Nočemo lista, ki zastopa in zagovarja našim potrebam nasprotno stališče, kakor je nameravana cesta preko dornovskih travnikov v Slome ter kvarjenje ceste z nasadi ne ob cesti, ampak sredi ceste, kakor je to storil načelnik Ornig od Moškanje do Borovec. G. urednik! Nobeno blago, nobena reč na svetu se ne more dajati zastoj, če se pa daje, gotovo nič vredna ni. Vaš list se usiljuje in daje zastoj po ptujskih govinah, pošilja se zastoj ljudem v našem kraju, ki so ga že vrnil in že leta in leta ne plačali. Imeli bi še dovolj razlogov, ali ti nam za sedaj zadostujejo in naše postopanje razjasnujejo. Iz njih lahko vidite, kakega mišljenja smo. — To pismo bomo tudi doslovno objavili v „Domovini“ in „Slov. Gospodarju“. Vi pa ga objavite v svojem listu, ako upate proti svojim bralcem. Ako je „Štajerc“ slovenski list, naj ima tudi slovenske naslove! **Franc Quar, Franc Kekec, Viktor Sok, Anton Antolič, Vid Donaj, Janez Šegula, Janez Obran, Jurij Bezjak, Simon Geč, Valenko Martin.** — Čast zavednosti in ponosu, ki veje iz zgornjih besed! V vsaki spodnještajerski občini same tako zavedne in samozavestne občinske odbornike, in spodnještajersko ozemlje bo kmalu pokazalo svoje slovensko lice. Čast Vam, vrli slovenski kmetje občine Moškanjeci!

— **Iz Krčevine pri Ptuj.** V četrtek, dne 25. t. m. je začelo goriti popoldne ob petih v Krčevini pri Nemčevih. Ogenj je upepelil hišo, ves živež in obleko. Zraven stoječ hlev so komaj rešili, da se ni užgal. Kako je nastal požar, ni znano.

— **Iz ptujskega okraja.** Z veseljem so pozdravljali napredni kmetovalci in prijatelji slov. kmeta pred leti novo naredbo takratnega slov. načelnika, da se ob straneh okrajnih cest nasade sadna drevesa tudi v našem kraju, kakor je to v mariborskem in večinoma po Srednještajerskem, osobito pa Češkem. Zvršilo se je to ob okrajni cesti I. razreda Ptuj - Sv. Marjeta in izkazalo se je, da rasto primerne vrste tudi v suhi kameniti zemlji. Pisatelj teh vrst ve zagotovo, da je bila to najprimernejša vspodbuja — saj so tekom teh let zginile skoraj vse akacije v občini Borovci in drugod — in kmetje so drug za drugim začeli saditi sadno drevje, za kar so poprej zastoj navduševali domači veščaki in potovalni učitelji. Želel je pač vsakdo, da se če ne s popolnim, gotovo pa s popolnim uspehom zapričeto delo naljuje ob tej cesti, posebno pa še ob ostalih, za nasade še veliko ugodnejših cestah. A prišel je na podlagi krivičnega volilnega imenika pod patronanco znanega nemškega agitatorja — mislili smo reči glavarja — na mesto slovenskega razumnika, obenem kmetovalca, ne več kmet ali vsaj kmetiski prijatelj,

ampak pek Ornig, z njim kmalu za 10% zvišane okrajne doklade in blato na okrajne ceste, vsaj za zgoraj označeno, kakor tudi za ono, ki pelje mimo Moškanje in Mezgovec v Dornovo. Zapričeto zasajevanje med Borovci-Prvencei-Mezgovci in Moškanjeci pa hoče Ornig na vsak način osmešiti! Nasadila se je preteklo leto takorekoč sredi ceste, sredi v trda tla, rekli bi: Ornigova konkurenčna vrsta poleg že obstoječe, a to brez vsakega premisleka in brez vseh predpogojev, da bi rastla. Ta vrsta, nasajena 1 1/2 m od roba ceste ne bo popolnoma nič koristila nikdar, pač pa posebno kmetске velike vozove, obložene s snopjem, krmo ali drvami že sedaj pri izogibanju ovira. Tembolj bo se to godilo, ako bi res uspevala ena ali druga teh sadik in bi ji zrastle veje vsaj 2 m od debla, kar moramo zahtevati od najslabšega sadnega drevesa. Kaj potem? Že sedaj je cesta vsled te nepotrebne vrste zožena na nekaterih mestih na 5 1/2 m, merjeno od debla, a pozneje bi merila v najboljšem slučaju pičlih 3 1/2 m in to cesta I. razreda, ki ima velik promet skozi ormožki okraj na Hrvatsko in katero rabi povrh še redno vsako leto tudi vojaštvo, ko gre na orožne vaje ali pa se vrača. Tako se je uničilo po nepotrebem vsled malomarnosti in pomanjkanja gospodarske nabrazženosti načelnika Orniga veliko drevesc, ki bi dragod prav dobro uspevala, razkopavala se je na dolgo in široko cesta, in razmetalo se za to nepotrebno, da, naravnost škodljivo delo mnogo denarja. Slovenske člane zastopa pa prosimo, naj z vso jim lastno odločnostjo v prihodnje zaprečijo taka dela in naj uplivajo, da se bodo zanaprej sadna drevesa sadila kakor začetkoma ob okrajnih cestah in seveda primerno daleč narazen, da ne bo trpela škode vsled preobilne sence ne cesta niti občestne njive. Prepričanje naj jih vodi, da s tem dajejo najlepša navodila in najlepši vzgled za sadjerejo, ki je edino sredstvo, katero more potom sadnega mošta omejiti in izpodriniti polagoma tukaj žalibog zelo razširjeno žganjepitje in z njim — bodimo odkriti — tudi ptujskega „Štajerca“. Res, pot je dolga, a cilj: gospodarska korist okraja in posameznih kmetov ter moralna povzdiga prebivalstva je gotovo lep in uresničevanja vreden.

— **Ptujske novice.** V nedeljo, dne 21. t. m. so se predstavljali v drugič na našem odru „Legijonarji“. Baš „Legijonarji“ so ena izmed najefektnjših slovenskih iger in to tembolj, ker se dogajajo dejanja večinoma na slovenskih tleh, v staroslavnem Celju. Pričakovati je torej bilo, da bode dvorana tudi v drugič vsaj deloma napolnjena, če že ne docela. Ali temu, žalibože, ni bilo tako. Opaziti je bilo, kakor bi bile nekatere glave „nalašč“ izostale. Kritikovati in po nepotrebem izpodtikati se nad tem in onim, da, to znajo glavice jako dobro, pa neumestno. Slehern poljub na odru jim je „preljubezniv“ in vsak še tako nedolžen dovtip bodisi proti temu ali onemu stanu smatrajo že za nekakšno brco. Takim ljudem je samo želeti, naj vzamejo knjigo v roko in se prepričajo, kaj zahteva avtor. Res čudno! — Sedaj pa še eno. Pri obeh predstavah smo pogrešali in se zaman ozirali po naših kolegih. Ni jih bilo; z malimi izjemami seveda. Drugače se vedno kriči: kolegijalnost, kolegijalnost! Da, da, kolegijalnost, kje si, smo se vprašali nehote, ko smo vas zastoj iskali med drugimi po dvorani. Če se vaši mladi tovariši pri tej mali plači lahko žrtvujejo, bi nas vi še tem lažje razveselili s svojo prisotnostjo, ko imate vendar že nekaj več pod palcem, kakor mi siromaki. Pa seveda je boljše

doma za pečjo sedeti in si ga privoščiti kak politrček, igra si pa tako vsak lahko v duhu predstavlja. — Vi pa vrli, nenstrašeni diletantje, pogumno naprej! Pred vami je svitlo, za vami je noč! Korakajte kot Legijonarji zapupno v boj, bodeče trnje izrujte s koreninami vred in napravite si gladko, akoravno ozko pot. Svoj smoter si jasno očrtajte, otriesite se omahljivosti, bodite neupogljivi, zavedni, trdni kot skala in složni. Če ste — bodočnost je vaša.

„Na dan!“ — V torek 23. t. m. je bil v „Vereinslokalu“ zopet vsenemški shod, pri katerem je med drugimi klobasari Vsenemec Wastian in prodajal svoje budalosti. Moralo je biti jako burno, kajti Wastian jo je že ob 10. popihal, dočim so drugi ostali še do 1. po polnoči in se nazadnje še skoro stepli sami med seboj. Proslavljena nemška kultura, kje si?

— **Ljutomer.** Dosedanji vodja okrajnega glavarstva, nam Slovincem „preprijazni“ Rainer, je dobil naslov okrajnega glavarja.

— **Devica Marija v Pušavi.** Kako žalostne, rekel bi, turško nasilne razmere vladajo za nas Slovence v Mariborskem okraju, razjasnijo naj sledeče vrste: Ni dovolj, da imenuje okr. šolski svet v Mariboru za popolnoma slovenske šole trde Nemce krajnim šolskim ogledom, ne, ti morajo biti povrh še inozemci. Tako so nas osrečili z nekim Friderikom Kiefferjem, tovarnarjem za kose in srpe pri Sv. Lovrencu n. Mb., ki je virtumberški podanik in protestant. Tako torej! Mi tukajšnji prebivalci, podaniki stare Avstrije, kojih lepo število se pač v duševnih zmožnostih lahko meri s tem rajhovskim prihajcem, bili bi za ta posel prenemni in manjvredni?! Ali to za nas skrajna razžalitev in nesramna zausnica od okr. šol. sveta? Naš ugovor proti temu imenovanju je vsemu, kar je slovenskega, sovražni okr. šolski svet kratkomalo zavrnil, češ, da v nobeni točki šolsko nadzorovalnega zakona z dne 20. februarja 1869 ni omenjeno, da bi tudi inozemec ne smel biti krajni šolski ogleda. Mi pa smo o tem drugega mnenja! Šolski zakonik je veljaven le za avstrijske podanike, ne pa tudi za inozemce, koje avstrijsko šolstvo nič ne briga! Ravno ker v zakonu, zgoraj omenjenim, iz točk 6, 7 in 8 ni razvidno, da bi smel tudi kakšen inozemec mesto kraj. šol. ogleda zavzemati, nimajo ti pravice, ne voliti, ne voljenim ali imenovanim biti. Proč torej z vsiljenim Virtemberžanom. Ugovor gre seve na dež. šolski svet, in radovedni smo, imajo-li res tudi na tem mestu že inozemski privandanci prednost?!

Kranjsko.

— **Za notarja v Radečah** pri Zidanemostu je imenovan dr. Konrad Stöcklinger, not. kandidat v Ljubljani.

— **Odbor društva „Narodni dom“ v Trziču** razpošilja po vseh slovenskih pokrajinah rodoljubnim srcem te-le pozive:

Vaše blagorodje!

Težak je boj, kojega bijemo trziški Slovinci proti nasilnim tujcem. Narodna zavest Nemcev in stremljenje ter smotri trziškega Nemštva, pridobiti si poleg nadvlade tudi v vsakem obziru gospodarskih koristi, ako ne postavnim, pa nasilnim potom — vse to je že davno prej obstojalo, predno se je začela svetlikati v Trziču luč slovenske misli. Napočil je dan preporoda, to je bil dan, ko so trziški Nemci imenovali šestorico za Trzič malenkostno ali prav nič zaslužnih mož častnim članom trziške občine, s kojih pomočjo nameravajo obdržati občinske vajeti v rokah. — Preporod se pa more izvršiti s tem, da se vcepí, oziroma vzbudi v Trzi-

čanih narodni ponos, kar je mogoče doseči z izobraževanjem in narodnimi priredbami. — V to svrhu potrebnih predpogojev v Trziču manjka. V trziški šoli je slovensčina pastorka, slovenska društva v Trziču pa svojih nalog ne morejo izvrševati, ker jim nedostajajo pripravnih prostorov. V Trziču nimamo niti enega lokala, kjer bi mogli imeti Slovenci predavanja, zabavne večere in druge enake omiko in obrazbo pospešujoče priredbe, Sokol pogreša telovadnico. — Trziški Nemci, v čigar rokah je kapital, imajo shajališča v svojih privatnih prostorih in ne store ničesar, kar bi pospeševalo občno obrazbo. In tako ni čuda, da vidi ljudstvo le nemški kapital, temu se klanja in stori vse, kar kapital zahteva.

Da se vsemu temu odpomore sklenili smo, postaviti si svojo domačijo: „Narodni dom“ v Trziču.

V zavesti, da Trzičani sami v do-glednem času ne moremo spraviti skupaj zadostne glavnice, obrača se podpisani odbor na vaše blagorodje, da nam priskočite v pomoč in nas podpirate v našem narodnem delovanju. — Usajamo si priložiti pristopni list, kate-rega izvolite izpolniti, podpisati in nam vrniti, na kar vam bomo poslali deležno knjizico in čeke c. kr. poštne hranilnice. — V prijetni nadi na vašo dobrotno podporo podpišemo odličnim spoštovanjem vašemu blagorodja udani „Narodni dom“ v Trziču.

Nemška samopašnost sili počasi sicer, a interzivno na vseh mejah v slovenske dežele. Predvsem je v nevarnosti Trzič, ta najlepši in največji trg na Kranjskem, ki je po velikanski večini slovenski, v katerem pa je nemški kapital zadobil tako premoč, da se je res bati, da zatone v morju nemške nasilnosti. Želeti bi bilo, da se zavzame za slovenski Trzič vsa Slovenija. Hitite torej na pomoč!

— **Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani** ima svojo maskarado v nedeljo, dne 4. februarja 1906 v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani.

— **Premoga prima** v Ljubljani radi stavke v Hrastniku in Trbovljah. Trgovci, ki ga potrebujejo na dan po 5—10 vagonov, so dobili le enega. Mestna elektrarna ga ima za 6 tednov v zalogi.

— **Smrt radi zganja.** 23 letni posestnikov sin iz Krke pri Litiji je silno rad pil žganje. Te dni je izpil več litrov tega strupa. Zgrudil se je na tla in kmalu nato umrl. Toliko žalostnih vzgledov in ljudje vendar ne nehajo uživati tega strupa!

Koroško.

— **Učiteljski dom v Celovcu.** Slovenski rodoljubi so naprošeni, da bi hoteli prispevati za učiteljski dom v Celovcu.

— **Davek.** Cela Koroška plačuje 3.468.790 K letnega davka, torej na vsako glavo 7 K 20 v.

— **Prebivalstvo.** Koroška je štela 1869. leta 337.694 prebivalcev; 1880. leta 348.730 prebivalcev; 1890. leta 361.008 prebivalcev. Samostojnih kmetij šteje Koroška do 30.000. Slovenski živelj znatno nazadnje. Leta 1880. je prišlo na 10.000 prebivalcev 2972 Slovencev, deset let kasneje komaj še 2838! Na vsakih deset tisoč ljudi je imela dežela 1890. leta 2626 takih, ki niso znali niti čitati niti pisati, a so odrasli že šolam.

Primorsko.

— **Vsi na krov.** „Edinost“ piše: Časi, v katerih živimo, so tako resni, kakor jih zgodovina le redko beleži za Slovanstvo. V Rusiji je prišlo do revolucije, ki bo, da-si uprizorjena po sovražniku Slovanstva, končno vendar le koristila Slovanstvu. V Rusih smo

mi ostali Slovinci gledali svoje brate po krvi in po jeziku. — Več, nego toliko, pa se nismo poznali, ker se v Rusiji niso brigali za nas — izvzemši nekatere posamične učenjake, ki so tu pa tam napisali kako črtico o zapadnem Slovanstvu. — Ko se v Rusiji pomirijo duhovi in ko se uredi parlamentarno delovanje, bo tudi med ruskim narodom (vsaj upati je tako) več zanimanja za nas, od vseh strani zatirano rajo.

V naši državi pride v kratkem do velikih sprememb. Volilni zakon se mora prenestrojit tako, da bo sleherni državljani, ki je izpolnil določeno dobo, in ki nima posebnih grehov na vesti, moral imeti volilno pravico. Ko se razširi volilna pravica, bo glavna potreba, da se bo naše ljudstvo tudi posluževalo te pravice in to na korist svojega naroda in svojih koristi.

V Trstu, kakor po ostali državi, bomo imeli velikanskih volilnih bojev, kakoršnjih še ni bilo v naši državi. Sovražniki našega naroda bodo porabljali vsa dovoljena sredstva v to, da bi nas mogli tlačiti nadalje. Naša dolžnost je, da se že sedaj pripravljamo na boj, da nastopimo dobro organizovani, ko pride odločilen trenotek. — Mi imamo dobre voditelje in veliko bojevnikov, ali te zadnje treba organizirati in disciplinirati. To težko nalogo more izvršiti le naše politično društvo „Edinost“, ako bo imelo dovolj moralne in gnotne podpore v narodu. — Kakor sem doznal, se to naše velevažno društvo v kratkem organizira tako, da bo imelo v mestu in po okolici več število zaupnikov in rediteljev. Ob enem bo ta naša politična trdnjava v kratkem apelirala na meščanske kroge, ki se vse premalo brigajo za bodočnost naše narodnosti. — Nikdar pa ni bilo tako nujno potrebno, da se pripravimo na boj, kakor je to potrebno sedaj, ko stojimo pred vratmi velikih političnih sprememb, katerih posledice nam bodo pogubonosne, ako se ne pripravimo pravočasno na možat nastop v obrambo naših interesov in naše narodnosti.

Zatorej, ko bomo pozvani na delo — pojdemo vsi brez vsakega izgovora, ker je to naša sveta dolžnost!

Vsi na krov!

Slovanski jug.

Pismo iz Hrvatske.

(Konec.)

* Mažaroni bodo postavili letos prvokrat za svoje kandidate okrajne predstojnike. S to prakso uduše še ono malo laži-svobode v hrvatskem saboru. Hrvatski sabor bode prenapolnjen še bolj z nesposobnimi birokratskimi in prodanimi hlapčevskimi dušami, in kakšna svobodnejša beseda se bo težko še kedaj slišala v tem našem narodnem zastopstvu. — Že dozdej je oporba služila samo za štafažo mažaroni kliki v saboru, odsedaj naprej pa sploh težko, da ji mogočniki dovolijo, da bi igrala dostojno še to žalostno vlogo.

Imuniteta hrvatskih zastopnikov je končno pokopana po zadnji aferi dr. Vinković — dr. Harambašič — Tnskan. Hrvatski sabor, t. j. njegova žalostna večina je priznala javnim sodiščem pravico zahtevati izročitev narodnih zastopnikov zaradi izjav v saboru. — Tako uničujejo mažaroni dan za dnem naše svoboščine, tako nas duše v svojem blatu — politično.

In kulturno? Evo, kaj delajo. Uničiti nam hočejo naš prvi duševni zavod, naše vsenčilišče. — Rivajo vanje profesorje, nesposobne v vsakem oziru, propalce in izdajice, katerih glavno

svojstvo je srrodstvo z bogovi Hrvatske. Tomašić in njegova klika delajo lepo in slabo vreme tudi pri naših duševnih zavodih.

Izpraznjene so tri stolice na hrvatskem vsenčilišču: stolica za kriminalistiko, narodno gospodarstvo in hrvatsko zgodovino. — Za kriminalistiko je določil prevzvišeni minister v pokoju namestnika državnega pravdnika, g. dr. E. Milera, o katerem ve naša javnost samo, da je metla podbana Čavraka. Stolicu narodnega gospodarstva bi imel zasesti dr. Julij Korauer urednik mažarskega „Dnevnega lista“, kateremu je sam dr. Ivo Kršnjavi da spričevalo neznanja in nesposobnosti, kateremu je „Obzor“ pred nedavnim dokazal velik, sramoten plagijat: samo to odkritje bi ga ubilo v vsaki drugi deželi. — Za stolico hrvatske zgodovine se poganjajo 4 sile: dr. Ferdo Sisić, dr. Rudolf Horvat, dr. Dane Gruber in dr. F. Šufley, in gospodje okoli Tomašića pridno prekapajo matice rojencev, da razvidijo, kateri od teh bi bil v večjem krvnem sorodstvu s kakšnim gromovnikom hrvatskim.

Minole dni smo napredovali zopet za dva lista. V Sarajevu izhaja hrvatski dnevnik za obrambo interesov dr. Standlerja, biskupa vrhbosanskega, ki je bil nedavno obsojen na 500 K globe, ker ni ravnal po zakonskih predpisih pri pokristjanjenju nekega muslimana. Tega lista glavna naloga bode, če soidimo po dosedanem delu, širjenje katoličanstva v Bosni. — V Novem Sadu zagleda v kratkem času luč sveta „Frnskogorac“ dr. Jovana Hranilovića; kdor pozna naše razmere v Sremu, bo vedel, kakšne važnosti je za nas hrvatsko glasilo v teh krajih, ime dr. Hranilovića samo pa jamči za pravec lista. Delati hoče po načelu enakosti in edinstva Hrvatov in Srbov, in delati posebno proti pangermanskem navelu, ki se vedno bolj širi po Sremu.

Naši gospodarski krogi se sedaj vsi živo zanimajo za novi načrt proge Orient-Expressa, ki bi imela iti čez Švico, severno Italijo, Nabrežino, Ljubljano in Zagreb v Zemun, in trgovska zbornica zagrebska se trudi na moč, da bi uverila pristojne činitelje o važnosti uresničenja tega načrta. Proga bi donasala našim krajem veliko korist in bi ustvarila pri nas živi promet tujcev, ki bi imeli priliko, da spoznajo naš svet in našo grudo. — Dne 15. t. m. se je sešel tudi hrvatski sabor, ki pa zaspano prebavlja sedanje kratko zasedanje. Poedini oddelki saborski samo pretresnejo zakonske osnove, a v saboru vlada stari tihi mir. Za 22. t. m. je napovedan konec sedanjega zasedanja.

Slovanski sever.

— **Boj za volilno preosnovo.** Po vsem Češkem se vrše zadnji čas mnogoštevilni shodi, na katerih se pretresa volilna preosnova. Posebno je zanimivo, da so sklicatelji takih shodov sedaj nemški poslanci in ne več češki. Na teh pridno agitirajo pri svojih volilcih proti enaki volilni pravici in ne brez uspeha. Tako je govoril državni poslanec dr. Urban 11. t. m. v Liberecu, da na enako volilno pravico sploh ni misliti tako dolgo, dokler se ne uredi narodnostno vprašanje, kar se zgodi najlažje na podlagi narodne avtonomije. Sicer priznava pravičnost splošne in enake volilne pravice, vendar pa bo glasoval zanjo le tedaj, ako bo ž njo ohranjena nemška posest. Komaj 4 dni pozneje je dejal dr. Urban v Pragi na shodu nemških naprednjakov, da je splošna in enaka volilna pravica budalost, ker jo izključuje visoka starost, abnormalnost, bolezen in odvisnost posameznikova; nemški dijak-

pravnik bi ne imel volilne pravice, pač pa slovaški vaški fantalin, ki ne zna ni brati ni pisati. Na tem shodu (dne 14. t. m.) se je sprejela rezolucija, katere glavne točke so: 1. dosežanje razmerje slovanskih in neslovanskih sil v parlamentu se ne sme izpremeniti; 2. razdelitev volilnih okrajev na Češkem mora odgovarjati narodnostni razdelitvi; 3. mestne občine morajo ostati oddeljene od kmetijskih. Dalje zahtevajo češki Nemci zase mandat v Pragi in predmestjih — 4000 Nemcev — in narodnostne kurije za nemške manjšine zlasti v Budericah in Plznji; nasprotno pa ne želijo slišati ničesar o podobnih kurijah v obrano čeških manjšin v Liberecu, Mostu, Žatcu, Litomeřicah, Podmoklích, Češki Lipi, Jabloncu, Duřecov, Toplicah, Trutnovu in sploh vseh narodno mešanih okrajev. V takem smislu izdelali nemški poslanci iz Češke parlamenta, ki sta ga predložila v njihovem imenu vladi poslanca Pergelt in Pacher z ozirom na razdelitev volilnih okrajev na Češkem. Zajedno sta protestovala v njihovem imenu proti temu, da bi prišla na podlagi volilne reforme v državni zbor slovanska večina in da bi dobili Čehi do 100 poslancev (pri pravični volilni reformi bi jih imeli dobiti precej nad 100).

Mnogo manj krika je na češki strani, bati se je le, da tudi manj dela nasti pri Mladočehih. Sicer se je predsednik mladočeškega kluba dr. Pacak posvetoval z Gautschem glede volilne reforme, ali sam pravi v „Nar. Listih“, da je govoril z Gautschem le za svojo osebo in da gre na Dunaj sploh le tedaj, kadar ga pozove Gautsch ali Bylandt-Rheidt. Dalje pravi da mladočeški klub ni bil nikakor nedelaven glede volilne reforme, da so se izvolile za taisto tri komisije, od katerih sta dve že zborovali in bodeta se „Čas“, glasilo napredne stranke (pokrokové), pravi k temu 12. t. m.: „Tri fakta so važna iz dr. Pacakovega proglaša: da bodo predloga podana šele 15. febr., da število mandatov doslej še ni gotovo, in da so Mladočehi veliki lenuhi. Pravkar smo izvedeli, da sta podala večeraj dr. Pergelt in posl. Pacher ministru notranjih zadev gotov elaborat svojih predlogov o razdelitvi volilnih okrajev na Češkem, dočim čitamo o čeških komisijah veselo vest, da „so se že posvetovale in bodo še nadaljevale v posvetovanju“. Nemci imajo vse gotovo, na podlagi elaborata razvijajo lahko največji pritisk, vznemirjajo občinstvo, pretijo vladi, sploh delujejo po vseh pravih političnih taktikah. Mladočehi se nazadnje zmorejo najbrže na kak protest, ko bo vladna predloga že „gotova“.

Imenom čeških agrarcev — kmetijske stranke — je razpravljal z Gautschem poslanec Prašek. Razpravljala sta glavno o tem, ali se oddelijo mestne občine od kmetijskih. Prašek je zagotavljal Gautscha, da bodo agrarci glasovali za vsako reformo, ki zagotovi enakost ne le stanovom, ampak i narodom.

Vendar se dobijo še vedno i med samimi Čehi gospodje, ki so proti splošni in enaki volilni praviči, ker se boje za češki državno-pravni program (samostojnost, avtonomija kraljestva češkega). V tem vprašanju je državno-pravnim strankam prva avtoriteta profesor Rieger. Pod geslom državnega prava se snidejo narodni delavci, radikalni naprednjaki, radikalni državno-pravniki in staročeški konservativci. Končno tudi klerikalci in plemstvo.

I praški Židje so imeli svoj dobro obiskan shod, dne 3. t. m. Na njem se je razpravljalo o tem, ali naj zahtevajo Židje svojo narodno kurijo ali naj volijo z drugimi narodnostmi in stran-

kami. Vendar do končnega zaključka ni prišlo, ker je prišlo do takih nastopov, da je moral navzoči komisar shod zaključiti. Pa še tudi potem dolgo ni bilo miru.

Raznoterosti.

— **Koliko plačujejo posamezne dežele direktnih državnih davkov?** Predarlško s 129.816 prebivalci plačuje 1, 119.500 K. Trst in okolica s 193.247 prebivalci 5.813.000 K, Solnograško s 193.247 prebivalci 2.445.200 K, Gorica in Gradiška s 232.388 prebivalci 1.457.900 K, Istra s 344.173 prebivalci 1.652.600 K, Dalmacija s 501.907 prebivalci 1.812.200 K, Kranjska s 508.348 prebivalci 3.951.300 K, Šlezija s 680.918 preb. 6.422.500 K, Bukovina s 729.855 prebivalci 3.225.100 K, Gor. Avstrijsko s 809.918 prebivalci 9.972.000 K, Tirolsko s 850.062 prebivalci 6.915.200 K, Štajersko s 1.256.058 preb. 15.226.000 K, Moravsko s 2.435.012 preb. 26.336.700 K, Niže Avstrijsko s 3.086.382 prebivalci 111.186.600 K, Češko s 6.318.639 prebivalci 70.566.000 K in Galicija s 7.259.512 prebivalci 28.936.000 K.

— **Žalostno-vesel dogodek.** Iz vasi Milana, fare Št. Vida nad Cerknico je v Ameriki neki F. L., mlad fant. Enakega imena je bil tam tudi neki drugi Slovenec, ki se je ponesrečil in umrl. Sedaj nastane pomota in zmešnjava. Rodbina prvega dobi poročila, da je njih sin vsled ponesrečbe izdihnil. Ti, v veliki žalosti, sklenejo opraviti, kar zahteva dolžnost do mrtvih. Puste torej zvoniti, doma pa opravljajo osmino. Osmi dan hočejo, da bi se brala za mrtvim razglašenega sina maša, čemur se župnik upre, češ, da nima zanesljivega obvestila o njegovi smrti. Tako poteče nekaj mesecev. V kratkem pa dobi omenjena rodbina pismo iz Amerike. Kolika radost zavlada namah, ko ga preberemo! Pisal je sin, katerega so se le še v molitvi spominjali.

— **Strah pred rakom.** Rak na maternici prične brez vsake bolečine in brez vsakega bolečnega čnta. Krvavenje in odtok sta prvi znamenji. Krvavenje se pojavi kot zakasnela perijoda, ali pa tudi zunaj perijode, celo, ko je prenehala perijoda že davno. Večkrat v zvezi s spolnim občevanjem. Rak na maternici dovede brez izjeme k smrtnemu izidu, ako se ne pazi nanj. Potom operacije je pa ozdravljiv. Operacijo treba izvršiti že v prvih začetkih bolezni. Brez operacije je ozdravljenje izključeno. Kakor hitro se pojavi krvavenje in odtok, mora vsaka ženska, ne da bi izgubljala časa, koj k zdravniku, še tekom krvavenja. Vsak zakasneli dan poveča nevarnost za žensko.

Društveno gibanje.

— **Braslovče.** Tukajšnje pevsko društvo priredi na Svečnico na Legantu ob pol 8. uri zvečer gledališko predstavo „Dan sprave“, ljudsko igro s petjem v 4. dejanjih. Vstopnina za stojišča 30 v, sedeži 60 v in sedeži I.—IV. vrste 1 K. Ta nova, lepa igra, polna humorja je vzbudila pri ljudstvu že sedaj mnogo zanimanja, tako, da pričakujemo najboljšega uspeha. Pokažite tudi okoličanje z obilnim obiskom, da se zanimate za napredek slovenske mladine. Na veselo svidenje vam kliče in vabi uljudno odbor. Posamezna vabila se ne razpošiljajo.

— **Ormoško učiteljsko društvo** ima svoj občni zbor 1. februarja t. l. v Ormožu s sledečim vsporedom: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Društvena poročila in dopisi. 3. Predavanje o čebelarstvu. 4. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo. 5. Volitev novega odbora. 6. Predlogi in nasveti.

— **Slovensko akad. društvo „Ilirija“** v Pragi ima svoj prvi redni občni zbor dne 27. prosinca 1906 ob 8. uri zvečer v prostorih restavracije u Pokorných (Ječná ul.). Slovanski gostje dobrodošli!

Poslano.

Slovenskim in slovanskim zdravnikom na Štajerskem!

Na odprto pismo gospoda kolega dr. Karba iz Vranskega z dne 14. januarja 1906, priobčeno v „Domovini“, usojata si podpisana, kot člana pripravljalnega odseka za ustanovitev slovenskega zdravniškega društva za vojvodino Štajersko s sedežem v Celju, odgovarjati sledeče:

Pravila za to društvo so izgotovljena in treba jih je cenjenim gospodom bodočim društvenikom le odobriti in nemudoma se bodo poslala c. kr. namestništvu v Gradec v potrdilo.

Želeti pa je, da se odobrenja udeleži kolikor možno veliko število društvenikov. Pripravljalni odsek se je toraj odločil, da se vrši prva seja ad hoc ob taki priliki, pri kateri se je nadejati, da pridejo vsi cenjeni gospodje kolegi in da se bode na ta način obhajalo rojstvo našega društva kaj slovesno!

Take prilike dosedaj ni bilo. Lani o priliki velikega koncerta celjskega pevskega društva je bil tajnik pripravljalnega odseka kot pevovodja preveč obložen.

A sedaj imamo priliko kakor nalašč: 4. februarij, tridesetletnica Triglava! Cenjeni gospodje kolegi! Po večini smo bili člani tega akademičnega društva in se gotovo vdeležimo do zadnjega moža te slavnosti staroslavnega čuvaja častitljive matere akademije. — In ko bodo zveneale čaše pri komerzu Triglavanskem, bodo trčili z nami Triglavanskimi zdravniki sigurno tudi vsi gospodje kolegi, ki niso bili udje „Triglava“, a bodo prišli iz dvojnega namena gotovo vsi ta dan v naročje Čeleje. Videli bomo tudi brate Čeha med nami, ki so nastavljeni kot zdravniki na Štajerskem. Vsem bodi najiskrenejše kolegijsko vabilo: Cenjeni gg. kolegi naj se blagovolijo zbrati do 1/4 5. ure popoldne v „Narodnem domu“, kjer se bodo odobrila pravila našega velepomembnega društva. Nekaj o programu društva prihodnjič!

S kolegijskim pozdravom
dr. Janko Serbec. dr. Ant. Schwab.

Loterijske številke.

Gradec, 27. januarja 1906: 58, 75, 40, 42, 24.
Dunaj, „ „ „ 73, 17, 43, 88, 48.

Zahvala.

Predsedništvo moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Trbovljah se iskreno zahvaljuje tem potom vsem p. t. prirediteljem zab. večera dne 21. t. m. pri g. Žagarju, osobito tudi onim, kateri niso bili omenjeni v dopisu iz Trbovelj, da se je zabavni večer vsled njihovega truda tako vrlo obnesel. Objednem izreka srčno zahvalo tudi vsem p. t. obiskovalcem zab. večera, zlasti prijateljem iz Vođe, Zagorja, Hrastnika, Zid. mosta, Laškega in Celja, kateri so pripomogli k čistemu dobičku 55 K, ne 80 K, kar se je pomotoma poročalo. Še enkrat „hvala“!

Moška podr. sv. Cirila in Metoda v Trbovljah, dne 27. januarja 1906. (93) 1

Jos. Lončarič Peter Frjavec
t. ž. tajnik. predsednik

Gospodje vinski kupci!

Kateri hoče imeti dobro vino, ter po najnižji ceni? **Belo vino** po 16 kr. liter **Šiler** po 14 in 15 kr. liter, **črno** po 15 kr. liter. Podrobne podatke dajem na zahtevanje vsakemu. Prodajem tudi (92) 3—1 na malo in veliko.

Mijo Meznarič, posestnik
z. p. v Pregradi kraj Rogatec.

Proda se po ceni izvrstni
fotografični aparat
štativ in druge potrebščine zraven
pri **Florijan Kučanda**
(88) 1 vrvar Mozirje.

Stavbeni prostori

(za vile) nad mestnim parkom, v naj-
lepsi legi so ceno na prodaj. — Vpra-
šanja pod **M. N.** na upravništvo
„Domovine“. (89) 2—1

Malo posestvo

z enonadstropno **hišo**, v kateri se
nahaja **branjarija** in je prapravna
tudi za **gostilno**, ob prometni cesti
blizu Celja, 5 minut iz mesta, je pod
ugodnimi pogoji na prodaj. — Naslov
pove upravništvo „Domovine“. (91) 1

Razpisuje se

mesto okrožnega zdravnika

pri **Sv. Barbari v Hal.** sod.
okraj **Ptuj.** Stalna plača **1468 K.**
Prošnje je pošiljati sanitet, okrož.
odboru pri Sv. Barbari v Hal. do
1. sušca t. l. (90) 3—1

Naprodaj je

mlinska in žagna oprava

popolnoma nova, šele tri leta v rabi.
(Naprodaj je radi prepovedi železniške
uprave). — Proda se po zelo ugodnih
pogojih. (63) 10-5

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Mesto

občinskega tajnika

oskrbnika ali pisarja v tovarnah sprejme
bivši državni uradnik.

Ponudbe na upravništvo tega lista pod
„B. U. 20“. (75) 3—3

SEMENSKA TRGOVINA.

Edina na Kranjskem, strokovno
urejena in odlikovana

velika zaloga najboljših
poljskih, zelenjadnih in
cvetličnih semem čez 460
vrst. ::

katera oddaja na drobno in na
debelo; zanesljivo in dobro ka-
ljiva, preskušana; za kakovost
jamčim. — Tudi se izdelujejo
venci in šopki, sveži in suhi, s
trakovi in napis; dobe se tudi
mnogovrstne cvetlice v loncih,
kakor tudi mnogovrstni drugi
predmeti po prav nizkih cenah.
Cenik za leto 1906 je brezplačno dobiti.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča
(83) 3-3

Alojz Korsika v Ljubljani.

Priloge za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljša konstrukcije daje

tvrdka

S. Berger
Dunaj I.

Wipplingerstrasse 29.
Ilustrovani ceniki zastoj in poštalne prosto
(7/a) 104-34

Mrtvo perutnino, surovo maslo

kupi v večjih količinah

A. SCHANIL, Dunaj XVII.
Hauptstr. 67. Pošt. hr. konto 885.365.
(73) 20-4

Vizitnice

priporoča

Zvezna tiskarna v Celju.

Gorica

(Primorje)

Lepi modni

„Batisti“

se razpošiljajo na vse strani po zelo nizkih cenah

Novosti iz juga

(71) 3-2

C. kr. priv. zavarovalni družbi „Dunav“ na Dunaju!

Moj umrlí soprog Jakob Božič, trgovec v Gornjemgradu, je bil še le kratek čas pri vašem zavodu zavarovan in ste mi zavarovalni znesek izplačali jako hitro po svojem komisarju, g. Antonu Kuharju v Celju.

Izrekam Vašemu človekoljubnemu zavodu, ter tudi g. Kuharju svojo iskreno zahvalo, z obljubo, da bom Vaš zavod povsod in vedno posebno priporočala.

GORNJIGRAD, dne 10. jan. 1906.

(79) 3-3 **Antonija Božič s. r.**

Kupim takoj malo posestvo

v bližini Celja ob prometni cesti, pripravno za gostilniško ali kako drugo obrt. — Ponudbe pod sifro „A. J.“ na upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom prodaja v vseh velikostih najboljša izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER
DUNAJ I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorec so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-34

Cene primerno nizke. Delo solidno in se v teku tedna izgotovi. Lišp ni treba odstraniti. Za vse v snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK
Šoštanj, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu **Josipu Hočevarju**
krojaški modni salon, Kolo-
lodvorska ulica.
(64) 67-5

Iščeva pridnega učenca

PREGRAD & ČERNETIČ

I. goriška modna in ::
manufakturna trgovina

GORICA GORICA

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Posojilnice v Mariboru“

registrovane zadruge z omejenim poročtvom

kateri se bode vršil

v nedeljo, 11. svečana 1906, ob 2. uri popoldne v zadržni pisarni s sledečim sporedom:

1. Poročilo ravnateljstva;
2. Poročilo nadzorništva;
3. Sklepanje o uporabi čistega dobička;
4. Volitev dveh članov ravnateljstva;
5. Čitanje revizijskega zapisnika;
6. Razni predlogi.

V MARIBORU, dne 26. januarja 1906.

Ravnateljstvo.

(89) 1

Vabilo

k

glavni skupščini

„I. štajerskega skladišča za hmelj v Žalcu“,

ki se bode vršila

v nedeljo dne 4. svečana 1906 ob 3. uri popoldne v gostilni HAUSENBICHLER se sledečim dnevnim redom:

1. Poslovno poročilo.
2. Račun za upravno leto 1904/5, odobrenje bilance ter določitev vrednosti zadržnega deleža v smislu § 7.
3. Poraba dobička, oz. pokritje zgube.
4. Nagrada načelstva.
5. Zadeva zadržnega zemljišča.

ŽALEC, dne 26. prosinca 1906.

Za načelnistvo:

Dr. M. Bergmann l. r.
predsednik.

Anton Petriček l. r.
tajnik.

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor tudi gozde pripravljene za posekati.

Ponudbe nasloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-32

V „Narodnem domu“
v Celju

se odda pod ugodnimi pogoji
tako v najem

gostilna.

Ponudbe se naj pošiljajo do
10. februarja 1906 na „Posojilnico
v Celju“.

(59) 3-3